

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

242. An jus eligendi competit ei, qui verè nactus non est quasi dominium
beneficii, sed solum posseßionem cum bona fide, adeóque est solùm in
posseßione juris eligendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

Questio 239. Quid hic intelligatur nomine Collegii Ecclesiastici?

Respondeo: intelligi congregationem Clericorum (auctoritate Superioris collectorum, & certis Regulis colligatorum. Pass. loc. cit. num. 7.) qui veluti fratres sub uno Patre, vel veluti membra unum corpus Ecclesiasticum constituant; Quale quia non constituant Vicarii, Sacellani, aliter beneficiati, qui etsi eidem Ecclesia, vel uni alteri obstricti sint, & deserviunt, subiecti etiam uni v. g. Parochio; ut singulares tamen, & ut multitudinem facientes vivunt, variis ministeriis & officiis deputati; (unde nec communii utuntur sigillo. v. dilecta. juncta gl. de excessibus Pralat. nec communem procuratorem, vel syndicum constituere possunt. l. i. ff. quod cuiuscunque universit. nomine. &c) ad eos de jure communii non spectat electio Pralati. Barb. de off. Episcopi. p. i. iii. c. 3. Fagn. in c. nullus. h. t. num. 31. sed necibi Superiori eligere possunt. Pass. loc. cit. Porro unde cognoscatur, an plures sint in Ecclesia; vide apud Jo. Andr. & alios ad cit. cap. dilecta. &c.

Questio 240. Quot personae requirantur ad constituendum primò Collegium, conseruandaque congregatiōnē aliqui iura Collegii, seu universitatis?

Respondeo: ad primò constituendum Collegium tam Ecclesiasticum quam civile requiri minimum tres, Sylv. c. collegium, Gl. in c. 1. b. t. i. luo (quamvis hi duo duos sufficere velint ad congregationem; quam tamen distinctionem intellegi & congregationem, utpote nec in jure, nec in ratione fundatam communiter rejiciunt alii. Pirh. b. c. num. 10.) Laym. ad cit. c. 1. num. 1. &c. contra Abb. ad c. 1. h. t. id negantem de collegio Ecclesiastico, quod putat ab initio constituti posse ex duobus, quorum neuter sit Pralatus alterius; et quod ex Innoc. ad c. cum ignores. &c. notet necessarium non esse ad rationem Collegii, ut habeat Pralatum vel Rectorem. Item contra Barb. Mascar. Archid. Tambur. pluresque alios cit. à Pass. n. 4. qui tamen dum duos sufficere tradunt ad Collegium, non tam de Collegio primitus constituendo, quam de eo jam constituto, ejusque juribus penes duos conservandis loqui videntur. Ratio responsionis est, quod sic constitutum sit à jure civili l. Neri. i. ff. de verborum signif. à jure civili autem recedendum non sit, nisi dum à jure canonico corrigitur, aut peculiare quid pro Ecclesiasticis statuitur. Pirh. loc. cit. Jam verò hoc non sit: nam dum Pontifex c. 1. b. t. ait: Nullus in Ecclesia, ubi duo vel tres fuerint in congregatiōne, nisi eorum electione eligatur presbyter (id est Pralatus. Innoc. ad c. 1.) id solum voluit definire: jus Pralatum eligendi ad Collegium pertinere, licet duo tantum supersint ex Collegio post mortem Pralati.

Questio 241. Quot personae sufficient ad Collegium jam constitutum, ejusque iura conservanda?

Respondeo: duas, vel etiam una. l. sicut ff. quod cūjusque universit. nomine. &c. Ab b. in c. 2. de postul. Gl. in c. 1. b. t. minus enim plerumque ad conservationem, quam primam rei constitutionem requiriatur. Unde, dum è tribus primò constituentibus Collegium moritur, vel congregationem deserit unus (idem est, si suffragio suo renunciet. Pass. loc. cit. num. 9.) poterit unus alterum eligere in prala-

tum. Jo. And. in reg. juris 80. in 6to. Et si moriantur duo, penes unum remanebit Collegium, non quidem actu; cum hoc electionem plurium importet, sed veluti habitu; poteritque is exercere actus Collegio competentes; v. g. postulare, vel portus nominare, si non se ipsum, ut volunt aliqui, saltem personam aliam idoneam. Gl. incit. l. Neri. i. ff. in c. 2. de postul. Abb. in c. 1. b. t. num. 6. Barb. l. 1. de jure Ecclesiast. c. 19. num. 46. aliisque cit. à Pass. Porro mortuis omnibus, è Collegio vel alio migrantisbus jus eligendi, similiaque iura ac privilegia extinguntur, si corporalia seu persona sua sunt, hoc est, directe & per se concessa congregationi certarum personarum. Iecus si realia & localia sunt, hoc est, per se & directe concessa rei vel loco, v. g. Ecclesia, monasterio, universitati, accipiendo has voces pro materiali adiicio; inseparabiliter enim tunc coherent parietibus, adiicio directo, etiam soli fundo, v. & hoc 16. q. 7. juxta gl. Laym. ad cit. c. 1. num. 5. Abb. ad c. 2. de postulatione.

Questio 242. An jus eligendi competit ei, qui vere natus non est quasi dominium beneficii, sed solum possessionem cum bona fide adeoq; est solum in possessione iuriis eligendi?

Respondeo affirmativè, valeretque ejus suffragium, modò ante electionem lis non fuerit contestata super illius jure eligendi; etiam si postmodum succumbat in causa sibi super hoc jure Canoniciatis & eligendi morta, adeoque vere quod proprietatem ille non habuerit hoc jus. Sequitur enim jus suffragii possessionem, non proprietatem iuriis. v. cum olim. & c. querelam. b. t. Fagn. ibid. citans Jo. And. & alios. Potest siquidem possessor bona fide percipere fructus rei possessionis ante contestatam litem super proprietatem. l. bona fide. ff. de acquirendo rer. dom. sed electio est quasi fructus quidam juris beneficialis, sicut presentatio juris patratus. Pirh. num. 20. ergo pertinet ad possessorem bona fidei, jure sic disponente in favorem possessoris bona fidei, & commodum Ecclesie, ne incerta sit ministrorum institutio, aut diu differatur. Laym. in qq. can. de Elect. q. 27. Quod eosque vallet, ut si cum tali possesso concurrat alter alienus, ad se spectare de jure Canoniciatum, & consequenter jus eligendi, hoc excluso, admittendus sit possessor, modò constet illum esse in possessione cum bona fide (qua presumitur in possesso, donec contrarium probetur) v. c. cum olim. & Argument. c. consultationibus &c. de jurepat. Ne si proprietarius preferatur, possessor dejiciatur hac ratione possessione sua sine auctoritate judicis, quod vetatur c. in literis. de restit. spoliat. Quinimò si Capitulares talem admittant possessorem ad electionem cum protestatione, ut non valeat ejus suffragium, si proprietatem beneficii re ipsa non habeat, inutilis sit hac protestatio, nihilque nocteat possessori, nisi hic expresse consentiat isti protestationi (quod non censetur facere tacendo; cum juxta communem DD. & Gl. in reg. juris 43. in 6. taciturnitas pro consensu habeatur, si de commendo ejus, qui tacet, agatur; non autem, si de ejus in commendo) & nolle aliter valere iuum suffragium, quam si ei proprietas beneficii re ipsa competit, Gl. in c. Cumana. b. t. Aliud est in possesso, de cuius possessione vel bona fide dubitant Electores; tunc enim utiliter fieri talis protestatio, & si posset compereat Superior, ad quem spectat confirmatio, illum

illum verè fuisse in possessione bona fidei, ejus suffragium valebit; secùs si contrarium comperiat. Innoc. Laym. & alii in c. cumana. b. t.

Questio 243. An jus eligendi Prelatum alius quoque Clericis, qui de Collegio non sunt, competere possit?

R Espondeo: de jure communi non competit, ex dictis. Unde sequitur primò, in regulari electionibus non competitere jus eligendi nisi professis, cùm non professi nondum sint incorporati Religioni. c. ex eo. b. t. in 6. c. indemnitatis. &c. ibid. Suar. tom. 4. de relig. tr. 8. lib. 2. c. 4. Tambu. tr. 3. dec. 19. Pass. c. 10. num. 21. competit tamen tacite professis, quia verè professi. cit. c. ex eo. &c. ibid. Franc. num. 1. Laym. Pass. II. cit. quamvis de eo constare debeat, quod Novitiatum absolvirint, juxta prescripnum Trid. professionemque suam probare debeant, si iis opponatur defectus professionis. Rota cit. à Pass. Sequitur secundò Religiosum, etiam si ejusdem Ordinis, si non sit de eadem numero congregatione, ad quam hic & nunc spectat electio, non posse in ea eligere. Peyr. in subdito q. 1. c. 31. not. 8. Laym. I. 4. tr. 2. c. 12. num. 3. Suar. loc. cit. num. 2. Hinc Generales & Provinciales quia ad nullum determinate convenutum pertinent, in nullo habent votum seu jus eligendi Prelatos locales convenutum; quamvis juxta aliquorum Ordinum statuta possint eos instituere. Pass. loc. cit. num. 26.

Questio 244. An saltē id vi privilegiū vel consuetudinis competitere possit Clericis extraneis; quo nomine et si veniant etiam ii, qui licet sint membra Ecclesia, vel Conveniūs, pro quo eligendus est prelatus, carent tamen qualitate aliqua à jure vel consuetudine requisita ad hoc, ut quis sit elector. Pass. c. 3. q. 2. n. 1. de his tamen hic non queritur?

R Espondeo affirmativè, primum sumitur ex c. dilectus. de consuetud. Abb. in c. cumana. b. t. sic Abbates privilegio acquirere possunt jus eligendi cum Canonici Episcopum. Azor. cit. c. 14. q. 6. cum communi: Alterum quoque constat ex cit. c. dilectus. c. cùm Ecclesia. &c. de causa possit. & propriet. c. bone. 4. de postul. & ibi Host. Bald. &c.

2. Praescribitur autem jus eligendi spatio, quo praescribi solent iura spiritualia seu Ecclesiastica, nempe 40. annis; intra quod tamen tempus necesse est, & sufficit, ut facta fuerit aliqua electio Superioris auctoritate confirmata. Azor. loc. cit. ex Innoc. Franc. in cap. cùm de benef. de preb. in 6. Et sic jam extraneus, qui hanc viam praescriptionis acquisivit jus eligendi, non est solum possessor; sed dominus juris eligendi, & de Collegio eligentium; unde vocari debet, & nunquam rejici ab electione. Pass. loc. cit. num. 30.

Questio 245. An ex pacto seu voluntate eorum, ad quos jus eligendi pertinet, Clericis extraneis communicari possit potestas eligendi?

R Espondeo: contra Navar. l. 1. conf. 2. de consuetud. num. 3. & Lezanam c. 15. num. 20. & alios purantes id fieri posse à toto Capitulo, nemine Capitularium dissentiente. Item contra Laym. in qq. P. Leuren. Fori Benef. Tom. II.

can. de elect. q. 19. Pith. num. 14. Engels & alios tenentes, id posse fieri pro una vice pralatura vacante, ed quod c. scriptum. b. t. habeatus convenisse canonicos mutuo consensu, ut ad electionem Patriarchæ Constantinop. admitterentur septem Præpositi extranei, quod Pontifex comprobavit: Negant tamen id sine consensu Superioris posse concedi ad dies vita personæ, vel etiam in perpetuum dignitatibus extraneorum, multo que magis negant, possa capitulares in perpetuum, & absolute abdicare à se jus eligendi. Respondeo, inquam, negativè; jus enim eligendi in electione canonica ipsis Capitularibus non nisi ex consensu Papa competit, & nulli compete potest, nisi cui Papa id concesserit; ergo nulli de collegio, nec toti Collegio competit posse dare alicui jus eligendi, & admittere extraneum, ut is validè eligat, praesertim, cùm inter ceteras qualitates requiras in illis, quibus Papa jus eligendi canonice concessit, sit una, ut vocalis sit de Collegio eligentium tanquam ejus membrum & pars, ut sumitur ex c. cùm dilectus. de consuetud. Pass. c. 3. q. 2. num. 34. & 35. citans Donat. in praxi p. 3. t. 2. q. 15. qui etiam vult, electionem, in qua admissus externus, esse nullam, quod tamen rectè reprobat Pass. Neque enervat responsionem, quod concedant canones, ut ab initio in fundatione Ecclesia collegiatæ pacto constitui possit, ut electio Prelati simul spectet ad Prelatum vel Capitulum extraneum, vel ad ipsum patronum Ecclesiasticum. Gl. in cap. nobis. &c. de jure patronatus. v. nisi aliter. Laym. Pirh. loc. cit. hoc namque speciale est, & indulgetur à Papa ad excitandos fideles ad fundationes & dotationes Ecclesiarum. Neque quod Capitulares eligere possint per compromissarios extraneos; hoc enim illis expresse concessum est c. quia propter. b. t. nullibi autem concessum, ut possint admittere externum ad secum eligendum. Pass. loc. cit. Nec sufficit dicere, id etiam nullibi prohibetur; cùm non prohibitio non det, quod non habetur; sed ad hoc opus sit concessionem. Pass. ibid. Atque ex his sequitur, Superiorum quoque nullum inferiorem Papam posse admittere tales extraneum ad electionem; qui dispensare non potest in lege Papæ requirentis, ut eligens sit membrum Capituli. Sed neque externum, qui talis dicitur ob carentiam alterius alicujus qualitatis requisita in Electore, nisi forte qualitas sit talis, quæ induita sit lege, in qua ipse dispensare possit, v. g. lege alicujus Capituli generalis Regularium, in qua idem Capitulum dispensare potest. Pass. loc. cit. num. 10.

Questio 246. An laicis secularibus (de laicis enim Religiosis professis constat, quod admitti possint in electionibus Regularium, non tantum ex privilegio, sed & ex consuetudine, saltē immemorabili. Gl. 3. in Clem. ut ii. de ætate & qual. 10. And. in c. ex eo. h. t. in 6. Fagn. in c. massana. h. t. num. 18. Pirh. n. 18.) competitere possit jus eligendi Prelatos Ecclesiasticos ex privilegio?

R Espondeo affirmativè, nimurum concessio à summo Pontifice. cap. quod sicut. c. sacrosancta. Host. Pass. cum communi. In quo casu eligit, nou tam auctoritate propriæ & seculari, quam Ecclesiastica, ex commissione scilicet Papa. Laym. in qq. can. hic. q. 20. Sed neque excedit potestatem